

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

מסורת הש"ס

[illegible][illegible]

קדושין מופסין בה: ורבי
שלח ליעד: כרבנן. עיל
ין מוכרה לנכני. שסורה
חמומו ואין קדושין מופסין
לקרובים⁶ והלא דין ה
לא ימכרה לקרובים
שאם רצה ליעד מין
שאם רצה ליעד אינו
ממלמד שמוכרה לקרוב
ליה מהיכא דנפקא ל
ליה כרבנן דאמי⁷ ואי
חזא⁸ מוכרה לאביו ו
אייד אין מוכרה לא ל
אינו מוכרה לא לאביו
מוכרה לאביו ואין מ
כרבנן ולא כרבי א
⁶מדור רבנן היכא דאמי
בנפנו יכא בנפו יצא
כרבי אליעזר בן יעקב א
יצא מאי (בנפו) בגופו
יצא כומר שאינו יצא
אל אבי התוא² מלא

שאינו יוצא כראש אבר
שאלו יוצא נפש
ואפילו הכי יוצא
אברהם ש"י שבעית. פירו

עבד, דס"ד דלא גרע מעבד
ויבול) ובגרעוין סקף ועובד אל
אפי ארביס:
איסור קל כנה דעיקר איסור
איז אלץ ענדנדס קרקע כגון
חריצה אבל משא ומתן איז
עשה צעלמח לאלהל ולא
ומסכסא צולל וז עושנ זע
ומתן מידה כנגד מדה"א
הא קמ"ץ איבער אירש
אל עב שמשפין אות
כרובי) מכל מקום רבי' קשה
לעקר זה עבודת
סוה עובדיק:
דז שייך לעב'
עבד ר' ופשו' י"ה תרתי
י"ה תרתי בפי שניו.
כעונותקא לא איז ר' אלץ
ולא בהספק קארי דל"ה
קרא בלישניה לכחז אידי
מקמו אז כפי שני וואומה ר'
י"ה"א אלץ עבד צו
דפשו י"ה ערשע ליידי
מקמו בין בהספק ובין השמי
שהא סמוך לזמן כניסה טפי מומ

קָבַצוּ אֶת מִי שֶׁיָּד מִלֵּךְ עֲבָדִים
הָיָה לוֹ:
קָבַצוּ בַּיּוֹם שֶׁנֶּחֱלָה:
קָבַצוּ בַּיּוֹם שֶׁנֶּחֱלָה
הָיָה:
בְּנֵצֶר דַּיִם שֶׁמֶק דַּיִם
הָלֹכֵט ט:
רָה דַּיִם שֶׁנֶּחֱלָה ט:
רָה דַּיִם שֶׁמֶק דַּיִם
הָלֹכֵט:
רָה דַּיִם שֶׁמֶק דַּיִם
הָלֹכֵט:
א (יג):

הנהגות הב"ח

(א) ג'נ'ט היינל דזאט
שטויט: (ב) רש"י אלף
מנה ווי געזעל אלס שטע
שטחן מנה ואלס שטחן:
(ג) ר"ה אלס היינעל ווי לטוף
שטחן ווינל אלס בלעט געזעל
ווינעל אלס שטחן ווינעל:
(ד) רש"י דיינל אלס געזעל
דיינל אלס:

מוסבא רש"י

אין מוסבא קלירובים. אן
מוסבא אלס בלעט קלירובים
שטחן אלס מנה ווינעל.
שטחן אלס ווי יעדע אלס
היינעל. אלס מנה ווינעל
היינעל אלס מנה ווינעל.

תורה אור השלם

[illegible]

מוסף תוספות

מִשֶׁ דָּקוּתוֹ לֹא הִרְגִישָׁה. דִּמְשָׁמָה
אִם לֹא הִרְגִישָׁה כּוֹפֵה לֵב לִכְךָ וּבְיָמֶיךָ
תִּמְאָה לֹא בָחַת לִירוֹד עַד שֶׁמּוֹכֵר
דִּמְשָׁמָה דִּשְׁמִיעָה לִירוֹד לִמְנָח דִּלְדַּרְכּוֹ
כִּיכָן לֹא תִמְאָה לִירוֹד שִׁשָּׁבוֹת תִּבְשׁוּמֵה
עַד שִׁקְלָה עוֹד פּוֹרְעָנוּת: אֲעִ"צ
דְּכּוֹס כִּהְיָ עֵינֵיהָ לֹא כִּסִּיכָה.
לִירוֹד בִּה תִּמְכִּית פֶּרֶסָה מִכָּל מְקוֹם
הֶאֱוִיל פֶּרֶסָה רַבִּית כְּמוֹכָה לִפְרָשָׁה
מִמֶּכֶר בִּית אֵין סָהִי כְּכֵד מִכָּר אֲחֵי
פְּרִשְׁיֹת הֶאֱוִיל דִּירוֹשׁ וּבִלְוֹן וְשֶׁהָם
אֲחֵיכֶם

[illegible]

וַיִּחַדְדוּ בָנָם וַיְחַדְדוּ יָצָא
וַנַּחֲמֵן בֶּר יִצְחָק הָבִי
וּבְנֵיָם וְכָל מִוֶּסֶר לֵב
אִשָּׁה וְכִבְּיָם אִין רַבִּי מִ
יִחִידִי"ל יִמְכֹּר בְּמַנֶּה וְהָיָה
שֶׁאֵין מַחֲשָׁבִין לֵב
וְכִסְפָּא מִקְנֵתוֹ נִמְכֵּר בִּי
עַל מִנֶּה מִנִּי שֶׁאֵין
תַּלְמוּד לִמְוֶר יִכְפֵּי שֶׁ
הַנִּמְכֵּר לַעֲבוֹד כֹּכָבִים
יִדְרִי עַל הַתַּחֲתוּנָה נִמְכֵּר
בְּשׁוּקֵי הָעִיר כִּבְּן עֲזָאִי
לְמַדְרֵשְׁתֵּיהֶן קִלְקֹלָא וְהָיָה
יִתְרֵשְׁתֵּיהֶן לְחֻמְרָא לֹא
לִי עֲמֵךְ הָעֲמֵךְ בְּמִאֲסָא
וְהָיָה אוֹכֵל פֶּת קִיבֵר
עַל גְּבִי מוֹכִים וְהָיָה יִשְׂרָאֵל
אֲדָרֹן לְעֶצֶם וְאִימָא הַגִּי
לְעֵינֵי פְרִיזִין נַחֲמִיר עַלִּי
כַּמְּהָרָא בָּא וְרָאָה
שִׁבְעִיתִי אֲחִיזָא מוֹכֵר
אֲשִׁישׁ אֶל אֲחִיזָא וּסְפִינִי
דְּרַבֵּר הִנֵּקְהָ מִיד ^ל
יִמְוֶךְ אַחִיד וּמְכֵר מֵאֲמָר
כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשֶׁה
וְיִמָּאִי שְׁנָא הֵכָא דִּאֲמָר
שֶׁעֶבֶר אֲרַם עֵבֶרָה וְיִשְׂרָאֵל
נִשְׁעִשִׁית לֹא כְּהִיתֵר יִשְׂרָאֵל
אִישׁ אֶת בְּתוּלָא
אִישׁ בְּרִיתָה וְכָל יִנְיָף
וְיִשְׂרָאֵל אֶת בָּתָּל לִידֵּי
וְיִסְמִךְ לִיה אֶל תַּקָּה
וְיִמְוֶךְ אַחִיד וְנִמְכֵּר
לְגַר תּוֹשֵׁב שְׁנֹאמֶר גֵּר

אִי יִחַדִּי יֵצֵא אִמֶּךָ לֹא אִשָּׁה
וּפָחַח בְּנֻעְיָתָ אֵין לֹא
כִּסְרָ לֹא שְׂפָחָה כְּנֻעְיָת
בֵּית וְעַמֶּד לֹא מֵאֲתָת
אֵלָּא "מִנָּה שְׂנֵאמֶד
אֲנָתִים וְהַכְסִיף וְעַמֶּד
חֲשָׁבִין לֹא אֵלָּא מִנָּה
יֵאֵין לִי אֵלָּא עֵבֶד
וְיֵאֵל וְנֵאֵל בְּקִרְבִּי
לְיִשְׂרָאֵל מִנֵּל ת"ל בְּיִשְׁ
מִבְּרִיא א"ל הַהוּא מִרְ
לְמִדְרַשְׁנֵהוּ לְחֻמְרֵהוּ
סָלָא רֵדְתָּךְ מִרְאָקִיל
וְעַמֶּד כְּמִשְׁתָּה שֶׁל
אֲתָה שׁוֹתָה יֵין יִשְׁן ו
עַל גְּבִי הַתְּבִן מִכָּאן א
מִלִּילָא לְעֵינִן אֲבִילָה וְשִׁתָּ
מִדְּרַבִּי יוֹסִי בִּר' חֲנִינִי
קִשְׁתָּ אֲבָבְקָה שֶׁל שֶׁבִּי
אֶת מִסְלַמְלִיזֵי שְׂנֵא
לִיָּה וְכִי מִסְכְּרוּ מִמֶּכָּב
לֹא הִרְגִישׁ לְסוֹף מ
וְחוֹתָנוּ לֹא בָּאת לִידֹ
עֵיד חוֹמָה מֵאֵי
לֹא בָּאת לִידֹ כְּדִרְ
נִגְנָה בָּהּ הוֹתֵרָה לֹא
בָּאת לִידֹ עַד שְׂמוֹכ
אֶע"ג רִבְתָּ כֹּא כְּתִיב
נִרְבִּיתָמָּה מֵאֵי מַעֲמָא בִּר
שְׁלוֹה רְבִיתָ שְׁנֵא
תָּתוּ וְגו' יֵלָּא בָּאת לִידֹ
לְךָ לֹא אֵלָּא לְגַר
יֵשֵׁב מִשְׁפַּחַת גֵּר זֶה ע
שְׁלוֹה בְּרִית דִּימָא לִיָּה ו
שְׁלוֹה הַסְמֹכָה לְנִמְכָּר

בין הכסף וכן השבית
(ו) כל הקונה עבד עברי
אדון עצמו. וקשה
לדון על זה להיות כאלוהי
כדליתא בירושלמי^א דפעמים
אלא כר חתם אם שוכב עליו
לזנו מקיים כי טוב לו עמך וא
שוכב עליו וגם חזנו ומסרו
ו' מדת קדושים מלאש^ב ש
למסור לעבדו ויהיו אדון
באלוהי
יד שכיב לגזירה שוה אמה
נגזר לאבי^ג מכריה הני קראי
ב מאי חזית דררשיה^ד ש
דרמנא לגביה^ה דתנאי^ו ש
תהא אתה אוכל פת
ווא שותה יין חדש אתה
אדון כל הקונה עבד עברי
כי הויב דלא ליצמער ל^ז
דתנאי^ח רבי יוסי ברבי
עית אדם נושא ונותן ב^ט
ד^י בשבת היובל (ו) ה
לעמיתך או קנה מיד
אדון את שדותיו שנאמר
עד שמוכר את ביתו ש
הוא התם דאמר לא ה
הוא^י דאמר רב הונא
ותרה לו סלקא דעתך
את בתו שנאמר^כ וכי
בהאי ענינא הא קמ"ל
תיהא מנערא ונפקא ווא
וכי ימור אחיק ומטה ור
עד שמוכר את עצמו ש
שנאמר^ל לגר ולא לגר צדק
בד כוכבים כשהוא אומר
ו כי ימור אחיק ור ומטה ור
עד שמוכר את עצמו ש

[illegible]

במחשבת וסוכה חג, לבסוף
לא הרגיש, לא טעם
אלו שיהיה עובר, אבל לא
כבר וזנה לנחמיה דנהי
לכל שנה מנסה לו האדון